

Arter af Retsvirkninger: Prioritetsvirkningen, Gyldighedsvirkningen og Legitimationsvirkningen. Under dette Kapitel hører ogsaa Reglerne om Erstatning af Statskassen, hvilket dog i Praksis neppe vil betyde noget videre, navnlig ikke, efter at jeg har ment at maatte ændre forskellige af Professor Vinding Kruses herhenhørende Forslag. Professoren stillede Forslag om en særlig Fond til Udredelse af disse Erstatninger, og det har jeg ment man rolig kunde lade udgaa; det vilde koste noget, og det vilde maaske virke som noget i Retning af et Omsvøbsdepartement. Jeg tror, man kan nøjes med de Myndigheder, man har, til at udrede den ringe Erstatning, der praktisk talt vil blive Tale om gennem Statskassen.

I det følgende Kapitel findes Reglerne om tinglyst Pant i fast Ejendom, altsaa dels Reglerne om, hvad det tinglyste Pantebrev, naar intet andet er aftalt, skal antages at omfatte, og hvem Gælden paa-hviler, dels Reglerne om Opryknings- og Ombytningsret samt om Forældelse. I saa Henseende er der Grund til at fremhæve følgende: Princippet i den nugældende Ret er jo det, at en efterfølgende Panthaver har Oprykningsret, dog at Ombytningsret fra Ejers Side er tilladt, naar Ombytningen sker samtidig med Udsettelsen af en Panteret. Lovforslaget tager derimod det modsatte Udgangspunkt, altsaa at Ejeren — uanset Aftaler — har Ret til at besætte enten straks eller senere en ledig Plads med en ny Panteret, medmindre den foranstaaende var ukendt for en senere Panthaver, da dennes Panteret blev stiftet; jævnfør nærmere § 40, der indeholder de nærmere Regler, derunder ogsaa Bestemmelserne om successiv Oprykningsret, om Betydning af Henstand, Rente-forhøjelse o. s. v. Hovedresultatet af § 40—41 er, at der ikke uden Efterpanthaverens Samtykke kan ske Ændringer i en foranstaaende Prioritets Afdragsvilkaar eller større Ændringer i Rentevilkaarene eller Aftale om længere Uopsigelse fra Debtors Side eller Ombytning af offentligt Laan med privat, og Følgen af disse nye, faste Regler er, at Tinglysningsdommen derved faar bestemte Regler for, hvornaar der skal gives Retsanmærkning, medens der nu paa dette Omraade, som man ved, hersker en ikke ringe Usikkerhed i Praksis. Hvorvidt Forsømmelsen af at indhente Efterpanthaverens Samtykke vil medføre, at Efterpanthaverens Kapital dermed er forfalden til Udbetaling, beror naturligvis paa Domstolens Afgørelse i den enkelte

Sag. Kun med Hensyn til Henstand med Afdrag er der for ikke at friste Kreditorer til at være inhumane givet særlige Regler i § 40, 3die Stykke, og det samme gælder med Hensyn til 4de Stykke om Henstand med Rentebetaling. Nogen væsentlig Ændring i den materielle Ret kan man dog ikke sige der indføres ved dette Kompleks af Regler i §§ 40—41. Endnu skal jeg nævne, at i Henhold til § 42 forældes ikke Panteretten for Hovedstolen ifølge tinglyst Pantebrev i fast Ejendom, hvorimod Rente-kravet naturligvis kan forældes.

Lovforslaget indeholder dernæst i Kapitel 7 en hel Del Regler om Tinglysning vedrørende Løsøre og Formue i Almindelighed. Dokumenter, der enten angaar en Persons Raadighed over Løsøre eller hans Formue i Almindelighed, og som overhovedet efter de foreslaaede Regler kan forlanges tinglyst, skal indføres i Dagbogen og derefter i en særlig Personbog, hvorefter de kundgøres i det Tingblad, som jeg omtalte. De særlige Regler om Underpant i Løsøre, som man navnlig længe efter i Sønderjylland, findes i § 47.

Betænkningens Forslag om Tinglysning af Interessentskabskontrakter har jeg udeladt, da Konfirmation af disse fremtidig bortfalder og Firmaregisteret praktisk talt altid vil give Trediemand fornøden Vejledning.

Endelig indeholder Lovforslagets 3die Afsnit, Kapitel 8, en Række Regler om Lovens Ikrafttræden og forskellige Overgangsbestemmelser. Man har søgt at gøre Overgangen til den nye Ordning saa lempelig som muligt, saa at man hverken i det hele eller straks behøver at kassere de hidtil brugte Realregistre til Skøde- og Pantebøgerne eller Grundbøgerne til Fordel for det nye Fribladssystem; derom kan jeg henvise til de udførlige Bemærkninger til §§ 50—51, der viser, at endog i de første vanskelige Overgangsaaer vil Reformen formentlig økonomisk hvile i sig selv, og senere skulde den altsaa medføre den betydelige aarlige Besparelse, jeg omtalte.

Idet jeg i øvrigt om den mere videnskabelige Begrundelse af og Sammenligning af Forholdet mellem det hidtil gældende og det her foreslaaede Tinglysningssystem maa henvise til Professor Vinding Kruses Betænkning, særlig det Resumé, han giver Side 118—120, skal jeg under Hensyn dels til Ønskeligheden af en snarlig Kodifikation efter moderne Regler paa dette Omraade, dels til Ønskeligheden af en ensartet Ordning for Sønderjylland og det øvrige Danmark tillade